

ærede Minister har erkjendt at være ubesjælet til at øve nogen Myndighed over disse Skoler. Jeg siger altsaa, at det er Fremskridt baade i pekuniær Henseende og ogsaa i Henseende til Skolernes Frihed. Men paa det militære Omraade have vi jo lidt et stort Nederlag! Ja, hvad er det, vi have gjort? Vi have bevilget iaar 6 Kanoner, som er noget Ulyst, Noget, der intet Sideskytke har; de adstille sig fra alle andre Bevillinger i grændseløs Grad, i en Grad, der maa oprøre hele Demokratiet og det danske Folk. Den Forskjel, der nemlig er paa disse Kanoner, og de Sneise af Kanoner, vi tidligere have bevilget, er — 3 Kommer, det er hele Forskjellen paa disse Kanoner og de Kanoner, de Herrer i Forening have bevilget. Endelig er der Dyrtdistillaget til Embedsmændene, dette Dyrtdistillæg, hvor vi ogsaa skulle have svigtet, jeg veed ikke hvilke Principer. Det virkelige Forhold er, at vi have forandret en bestaaende Tilstand saaledes, at vi have nedfat dette Dyrtdistillæg paa en med de forandrede Konjunkturer passende Maade. Det er altsaa Stillingen paa disse Punkter. Men jeg kan jo ganske vist til en vis Grad forstaa, at de Herrer, som det ærede Medlem for Leire er Ordfører for, kunne ærgre sig over denne Finantslov, saaledes som det ærede Medlem sagde, at de gjorde, thi det er jo rigtigt og maa erkjendes, at de Herrer maatte ikke have opnaaet at sætte mange positive Krav igjennem paa denne Finantslov. Det er Noget, jeg tror, man bør indrømme den Side; men saa vil jeg igjen spørge: have de Herrer virkelig en saadan Trang til positive Ting paa Finantsloven? Det forekommer mig, at de Herrer have opnaaet Alt, hvad de nærmest havde Trang til; de have opnaaet Midler, som de nu ville have at benytte i Fremtiden, Vaaben, som uden Tvivl ville gjøre deres Virkning paa rette Sted. De Herrer have de 4 Skolelærere paa Alhedden, som vi have haft Navneopraab paa, og som ville være et vægtigt Vaaben i Fremtidens Kamp. De Herrer have de 2 Kanoner, som vel at mærke ikke betyde 2 Kanoner, men $\frac{1}{2}$ 4 Kanoner. Det er et simpelt og klart Subtraktionsstykke, en folkelig og fattelig Ting, ligesaa fattelig som de 4 Species. Det kan blive et meget gaanligt Middel, og kan det ikke forslaa, saa have de disse næstede Embedsmænd, som ligge og vakte i disse aarlige Formuer paa over 1,200 Daler. Hvis dette ikke forslaa for de Herrerens Behov og Trang, saa veed jeg ikke, hvad der skal hjælpe. Jeg har lagt Mærke til, at der allerede hist og her i Landet er ikke saa ganske ringe Dre for netop disse Ting. Jeg siger, de Herrer kunne ogsaa fra deres Side være glade, og som jeg synes med godt Mod gaa Fremtiden imøde. Jeg antager med flige Bryn ville de fange mange værdifulde Spurve (Spjmarf: Er det Bælgerne, der er Spurvene?) Det er dem, der lade sig fange med de Bryn. Der er endnu en Ting at

klare. Man kunde maatte sige: Ja, det er muligt, at hvis det var første Gang vi stode overfor dette Ministerium efter Provisoriet og havde en Finantslov at stemme over, det da vilde være rigtigt at stemme for en saadan Finantslov af Indhold som den nuværende; men hvorledes kan de stemme for den, de, som stemte imod Finantsloven i Foraaret 1878. Men jeg vil dertil sige, at den Finantslov, som vi stemte imod i Foraaret 1878, var en Finantslov af en ganske anden Bessaffenhed end denne, en Finantslov, som jeg og mine Venner ikke havde nogenfombest Indflydelse paa. Det var en Finantslov, hvis Tilblivelsesmaade var i Strid med dette Things Svævane, det var en Finantslov, som i sit Indhold var en Krænkelse af, hvad vi havde paastaet udtrykkeligt at være dette Things og den almindelige Valgrets Krav. Men alt dette var endnu ikke det Bessentlige, det var ikke den afgjørende Grund for mig til at stemme imod Finantsloven i Foraaret 1878 og til at deltage i denne Demonstration. Jeg for mit Bedkommende har aldrig opfattet det anderledes end som en Demonstration, det, at jeg stemte imod Finantsloven. Jeg vidste dengang, at jeg var i Mindretal, og at vi i Virkeligheden ikke kom til at forkaeste den. Det kunde i det Dieblit kun være af en demonstrativ Karakter. Naar jeg stemte imod den Finantslov, var det, fordi jeg derved vilde protestere mod hele den Politik, hvoraf den Finantslov var udgaaet. Som almindelig Regel vil jeg sige, at man gjør sikkert bedst i at høre sig for fuldragte Kjendsgjerninger, ikke blot for vedtagne Love, men ogsaa for de konsoliderede Partiiforhold, man bør tage dem, som de foreligger. Ganske anderledes forholder det sig med den Politik, der er dannet mellem 2 Valgbage, som vi for vort Bedkommende ere fuldt berettigede til at betragte som et Trafald fra det Program og det Mandat, som Bælgerne i 1876 havde givet os. Det ærede Medlem har den Opfattelse, at han netop udførte sit Valgprogram og sit Mandat, men det ærede Medlem vil tillade mig at have en modsat Opfattelse. Altsaa min Opfattelse af Stillingen overfor den Finantslov var at nedlægge Protest mod det Flertal, der har fremdragt denne Finantslov, og imod selve Finantsloven. Jeg vilde ikke høre mig derfor, vilde gjøre mit Yverste for at faae den omstødt. Min Afstemning var en Indstævning af den Politikk for en højere Ret, en Indstævning til Bælgerne selv, og det var i Overensstemmelse dermed, at jeg eiter denne Regtelse gik ud til Bælgerne og sagde: Saadan og saadan have de handlet mod deres Mandat, vi have protesteret derved, men vor Protest var kun en Demonstration, nu, det ligger til Eder at give denne Demonstration dens Magt. Slutte i Eder til os, gjøre vi den Politikk om og tage det Program op, som I gav os Mandat til i 1876. Det har været mit Standpunkt i Foraaret 1878; det